

פרסום ראשון | פנינים לחגי תשרי
בחבורות הדרכה מיוחדות של הרבי

שער פנימי
בחבורת
The
complete
story of
Tishrei
פי הגהות
הרבי

שְׂמַחַת תְּשׁוּבָה

"אפשר רק לדמיין
כיצד נראתה התהלוכה
העצומה בימי קדם,
כאשר אלפי עולי רגל צעדו
לבית המקדש עם לולביהם

המתנופפים ברוח" – זהו משפט אחד מתוך הפנינים
לחגי תשרי בחבורות ההדרכה המיוחדות של הרבי לתשרי לפני קרוב
ל-80 שנה | הלכות ומנהגים למעשה לילדים ולמבוגרים לחודש החגים
| התפילה שהרבי אמר מתוך החוברת שהדפיס | נוסח מפתיע שהרבי
הוסיף ב'סדר כפרות' | הגהות הרבי על חוברת תשרי בכתב־יד קודשו
בפרסום ראשון | מכתב הרבי לחודש החגים בפרסום ראשון | כתבה
רצופה גילויים לחודש השביעי – מאמר רביעי בסדרה

| מנחם מענדל גרינפלד |

"חג הסוכות עוזר לנו לא
להתייאש, גם אם אנו
מוצאים עצמנו במיעוט"

קראת חודש תשרי של שנת תש"ה יצאה לאור החוברת הרביעית בסדרת **'ספרייה לחגים ולמועדים'** תחת השם **'תשרי'** - TISHREI. כקודמותיה, גם חוברת זו נדפסה בפורמט כיס. החוברת בת 28 עמודים, בשפה האנגלית והכריכה בצבע כתום. המידע שבחוברת כולל הלכות ומנהגים הקשורים לכל חודש תשרי, החל מראש השנה ועד אחרי שמחת תורה. בסוף החוברת נדפסו מנהגים והלכות מעשיות, מערב ראש השנה ואמירת הסליחות ביום זה ועד אסרו חג.

במקביל ובאופן מפתיע, יצאה חוברת נוספת לחודש תשרי, בשם **'קדוש ותפלות'**. על ברכון זה אפרט בחלקו השני של המאמר. במאמרנו נצא למסע בעקבות שני חוברות אלו, תוך סקירת חלק מהרעיונות ומהחידושים העולים מעיון בהם.

בשונה מהפורמט הקבוע בחוברות הקודמות, וכן בחוברות של החגים הבאים (חנוכה ופורים), מכתבו המיוחד של הרבי לא נדפס בחוברת שבסדרת 'ספרייה לחגים ולמועדים', אלא בחוברת 'קידוש ותפלות'.

בעלון החודשי 'שמועסן מיט קינדער' שיצא לחודש תשרי תש"ה, נדפסה הודעה מיוחדת לקוראי הגליון, המעדכנת כי בחודש זה יצאו לאור שתי חוברות מיוחדות, בהן ניתן למצוא את הדינים הנצרכים לחודש תשרי, ולכן המדור הקבוע 'מ'אל עס ניט פארגעסן' ('זכור אל תשכח' במהדורה העברית), לא נדפס הפעם.

הופעת החוברות לראשונה

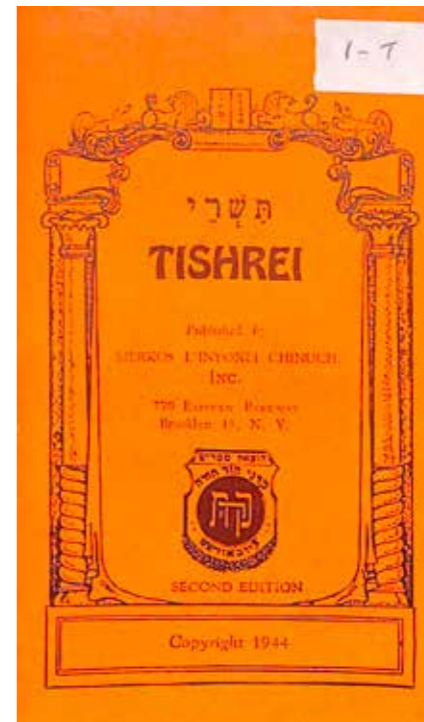
ב'קובץ ליובאוויטש' גיליון מס' 5, במדור **'מחיי המוסדות אשר תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א'**, מופיעה ידיעה שכותרתה **'חוברות לימים נוראים וימים טובים'**. בידיעה מסופר, כי בתחילת שנה זו (תש"ה) ה'מרכז לענייני חינוך' הוציא שתי חוברות: (1) חוברת באנגלית בשם **'תשרי'**, בה מבוארים כל החגים של החודש. (2) **'קדוש ותפלות'**, בה מופיעות סדרת תפילות בלשון הקודש לצד תרגום אנגלי. מכל חוברת נדפסו כ-15 אלף עותקים, והם הופצו במשך חודש תשרי וגרמו להתעוררות ולהשפעה רחבה בקרב לב ישראל (קובץ ליובאוויטש, שנה ראשונה, חוברת חמישית, עמ' 84).

מהדורה שנייה

לקראת חודש תשרי תש"ו יצאה לאור מהדורה שנייה, לאחר שהראשונה אזלה. בנוסף, בפרסומי ה'מרכז', לצד הפרסום על המהדורה השנייה, מעדכנים כי יצאה מהדורה בשפה הצרפתית.

החוברת 'תשרי'

החוברת לחודש תשרי אמנם קטנה בגודלה, אך גדולה באיכות, וככל הנראה היוותה הבסיס למהדורה המורחבת, שיצאה בפורמט של ספר בשם **'The complete story of Tishrei'**.

שער החוברת 'תשרי' (באדיבות ספריית ליובאוויטש, ניו יורק)

שער הברכון 'קידוש ותפלות' - 'Kiddush and Prayers' (באדיבות ספריית ליובאוויטש, ניו יורק)

"עלינו לדעת שהשופת העליון של היקום הוא טוב לב ורחום, וכמו אב אהב, מטרתו אינה להעניש. הוא רק רוצה שנציית לחוקים ולתקנות, שהוא קבע בעבורנו לטובתנו"

ספר זה יצא לאור בשנת תשט"ו - כעשור לאחר הופעת החוברת.

התיאורים של אוירת החגים לאורך החוברת, נושאים אופי בעל רגשות יהודיים עזים, המתכתבים לעיתים עם תקופות קדומות של העם היהודי, ומכניסים את הקורא לאטמוספירה מיוחדת, שנועדה לחבב עליו את חגי החודש ואת מצוותיו. החוברת פותחת בהקדמה-הצהרה, שיום ראש השנה אינו זמן לשמחה וקלות דעת, אלא יום המוקדש לתפילה. הוא נקרא 'יום הזיכרון', כיון שבו כולנו נשפטים על ידי הבורא, וזאת על פי מעלותינו. יום זה הוא חגיגי ומעורר יראת כבוד, ועלינו לדעת שהשופת העליון של היקום הוא טוב לב ורחום, וכמו אב אהב, מטרתו אינה להעניש. הוא רק רוצה שנציית לחוקים ולתקנות, שהוא קבע בעבורנו לטובתנו. היום הזה נקבע כיום דין, רחמים וסליחה.

בדבש, וכמובן אכילת מאכלים דוגמת דגים, ראש כבש, גזר ועוד, המסמלים 'באופן מסורתי תמימות, זכות ומזל טוב'.

קהל היעד של החוברת

הסדר המופיע כאן בעת אכילת התפוח בליל ראש השנה, הוא כך: טבילת התפוח בדבש, ברכת 'בורא פרי העץ', אכילת התפוח, ואחר האכילה - אמירת

'יהי רצון שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה'. כך גם שמופיע במנהגים שבסוף החוברת (וראה להלן הסדר שבחוברת 'קידוש ותפלות').

בנוסף, בחוברות פזורים מנהגים ומושגים נוספים, שאינם נהוגים בחב"ד, דוגמת לבישת קיטל על ידי החזן בראש השנה, ואזכור הסליחות שבערב ראש השנה בשם 'זכור ברית' (אמנם במספר מקומות בכתבי רבותינו נשיאנו נזכר בשם זה, אך אינו שאור

פרסום ראשון: מכתבו המיוחד של הרבי לילדי ישראל לחגי תשרי

כי הקב"ה הוא המגן שלנו, וכפי שהראה לנו בבירור באמצעות ענני הכבוד בהם הקיף אותנו במשך ארבעים שנות הנדודים במדבר לאחר היציאה ממצרים. לבסוף, כדי לדעת כיצד לנהל את חיינו כך שיענו לרצונו של הקב"ה, יש לנו - ה. את שמיני-עצרת ושמחת-תורה, שכן בתורה נתן לנו הקב"ה חוקים אלוקיים של משפט וצדקה והדרכה אמיתית בחיים; בכך

מרכז לענייני חנוך (אלול, ה'תש"ד)

חבר יקר!

חודש תשרי הוא חודש רבגוני מאוד. כל אווירה אפשרית בחיים היהודיים באה לידי ביטוי בחודש זה, בו יש לנו ימים קדושים ורציניים, ימי צום וימי שמחה. אין זה מקרה שבחודש הראשון בשנה יש 'דגימות' מכל גוון וצבע של החיים היהודיים. שכן 'דגימות' אלו נועדו לתת לנו מבוא והדרכה מעשית להמשך השנה. על ידי שמירת ימי תשרי המיוחדים ברוחם הנכונה, נכנסים אנו לחיים יהודיים אמיתיים, בהתאם לרוח התורה, במשך כל השנה שלאחר מכן.

מה אפשר ללמוד מהימים המיוחדים של תשרי?

א. ראשית, יש לנו את ראש השנה, תחילת השנה החדשה, היום בו האדם הראשון שנברא הכריז על ריבונותו של הקב"ה על היקום כולו. כאשר אנו עומדים להתחיל משהו, עלינו לזכור תמיד שהקב"ה הוא בורא השמים והארץ והשליט היחיד של היקום, ושהפעולה או המיזם שלנו חייבים לקבל אישור אלוקי. הדבר מודגש עוד יותר על ידי -

ב. עשרת ימי תשובה, המזכירים לנו שמכיוון שאנו עבדיו של מלך העולם, עלינו להשגיח על מעשינו כדי לוודא שהם ממלאים אחר רצונו של אדון הכל. עם זאת, מכיוון שאנחנו רק בני אדם, אנו עלולים להיכשל לעיתים. לכן הקב"ה נותן לנו את -

ג. יום-הכיפורים כדי להטביע בנו את ההבנה שאף פעם לא מאוחר מדי לחזור לדרך הנכונה, בתנאי שנעשה זאת בכנות, בתשובה מוחלטת ובעזיבת הרגלינו הרעים מן העבר, ונתחייב בכובד ראש לתקן את דרכינו בעתיד. אם נקבל החלטה נחרצת זו, אלוקים יסלח לנו, ויטהר אותנו לחלוטין מחטאינו. קשה ככל שהדרך הזו עשויה להיראות -

ד. חג הסוכות עוזר לנו לא להתייאש בימי מבחננו, גם אם אנו מוצאים את עצמנו במיעוט,

בפי קהל החסידים).

תקיעת שופר

החלק הבא עוסק בתיאור תפילת שחרית ותקיעת השופר הבאה לאחריה: "כשדממה שוררת בבית הכנסת המלא מפה לפה, כל אחד שקוע בהרהורים על חשבון הנפש והתשובה האישיים. תקיעת השופר מהדהדת בנשמתנו, ומעוררת מחשבות על המשמעויות העמוקות הגלומות בה. ראשית, קול השופר משמש כ'השכמה' רוחנית המעירה אותנו מתרדמת החולין, וקוראת לנו לשוב למלא את ייעודנו בעבודת ה'. שנית, תקיעת שופר היא כמו 'אזעקה', המזכירה לנו את יום הדין המתקרב, כלשונו של הנביא עמוס "אם יִתְקַע שׁוֹפֵר בְּעִיר וְעָם לֹא יִחְדְּרוּ".

"מעבר לצליל עצמו, השופר עשוי מקרן של איל - דבר המחבר אותנו לסיפור עקידת יצחק ומחזק את זיקתנו לאבותינו. אנו גאים להיות צאצאיהם של אברהם ויצחק, שהפיגנו נאמנות ומסירות מוחלטת לרצון ה'. זכר מעשיהם משמש לנו מקור השראה, לחתור לאידיאלים של מסירות נפש וויתור על אנוכיות למען קיום התורה והמצוות. אנו יודעים שלאורך הדורות מיליונים מאחינו עמדו איתן מול פני המוות בגבורה עילאית למען קידוש השם, בדומה לאברהם ויצחק. נותר לנו לתהות, האם נוכל להגיע לרמה כה גבוהה של הקרבה עצמית למען האמונה".

הרבי אומר תשליך מתוך החוברת

בשנת תשי"א הלך הרבי לאמירת תשליך לגן הבוטני (Botanical Gardens) שבמעלה איסטערן פארקווי, כשאחריו צועדים קהל החסידים בתהלוכה מסודרת. יומני התקופה מספרים כי "לא נטל עמו סידור, ואת נוסח התשליך אמר מתוך הברכון 'קידוש ותפלות'" (התקשרות, גיליון תקמ"ז, 7).

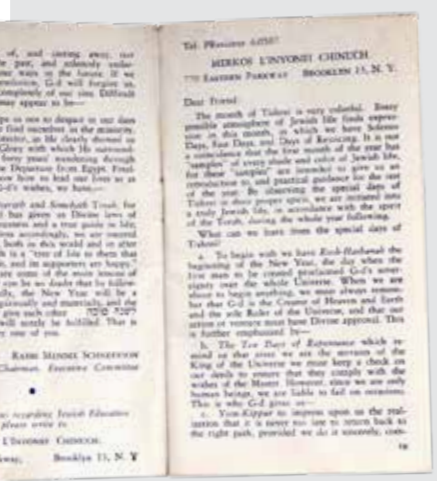
עם הגעת הרבי ליד המים שבגן, חיפש מקום בו רואים דגים, ואמר: "מסופר אודות רבי חיים ויטל ז"ל, שהלך על יד הנהר לאמירת תשליך

"מעדויות של חסידים מהתקופה ההיא עולה, כי במשך כמה וכמה שנים, בעת שהרבי הלך לפארק זה, נהג לומר את סדר התשליך מתוך ברכון זה - 'קידוש ותפילות'"

שנעצב את חיינו בהתאם, מובטח לנו אושר אמיתי, הן בעולם הזה והן בחיים שבעולם הבא. שכן התורה היא "עץ חיים למחזיקים בה ותומכיה מאושר".

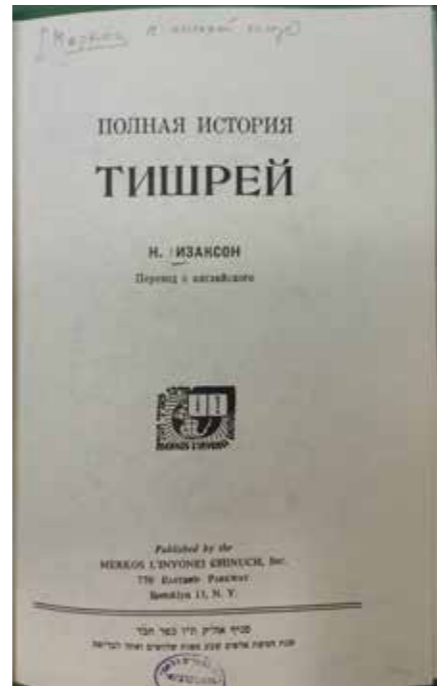
אלו בקצרה, חלק מהמסרים העיקריים של תשרי ואין ספק שאם נלך אחריהם נאמנה, השנה החדשה תהיה שנה שמחה, הן מבחינה רוחנית והן מבחינה גשמית, והברכה שאנו מאחלים איש לרעהו 'לשנה טובה תכתב ותחתם' תתגשם בוודאי. אלו הם איחוליי לכל אחד מכם.

הרב מענדל שניאורסאהן יושב-ראש ועד הפועל

"אלו המעות תלכנה לצדקה" - 'סדר כפרות' מתוך ברכון החגים

שער החוברת 'הסיפור המלא של תשרי' ברוסית (באדיבות הספרייה הלאומית ירושלים)

הצום בעוד כמה דקות... לאחר שבירת הצום נוהגים לעשות את הצעד הראשון לקראת בניית סוכה, כביטוי ללהיטותנו לקיים את המצווה".

מצוות ארבעת המינים, אז והיום

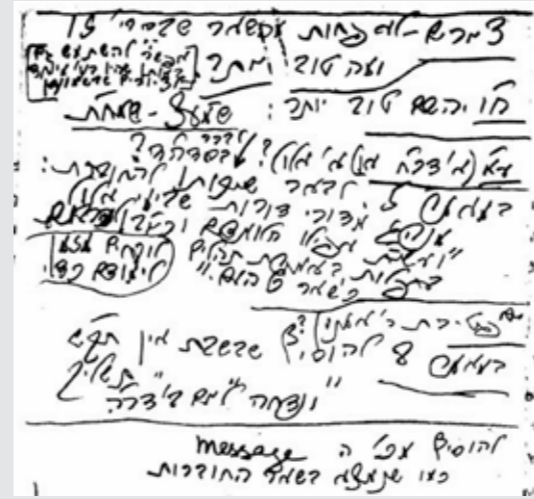
מצוות ארבעת מינים מתוארת גם היא בצורה

חלק מהגהות הרבי לחוברת "The complete story of Tishrei"

להלן פנענוח כתב יד קודשו של הרבי לצד הסברים

- [א] ציורים – לא פחות מהשאר שבסרי' זו ומה טוב יותר [אפשר להשתמש גם באותן שהיו בע' מיוחד לציורים שבשמועסן]
- מהנחיה זו עולה, כי הרבי דרש להוסיף ציורים רבים בחוברת, ככל הנראה כדי למשוך את לב הקוראים.
- [ב] ח"ו. השם טוב יותר: שמע"צ – שמח"ת החלק השישי שבספר עוסק בחג שמיני עצרת. הנחיית הרבי מכוונת לבחירת שם השער של חלק זה (ראה תצלום).
- [ג] ע"א (א' דר"ח או) א' אלול? לברר בסדה"ד?
- הגהה זו מתייחסת לנכתב בתחילת החוברת, כי בראש חודש אלול משה רבינו עלה למרום וכו'. בסדר הדורות שם, דיון ארוך לגבי תאריך עלייתו של משה למרום, עיין שם.
- [ד] במאמר 5. לבאר שייכותו להחברת: "מנהג מדורי דורות שבימי אלול ועשי"ת אפילו הלומדים וכיו"ב לוקחים מזמן לימודים כדי להרבות בתפלות באמירת תהלים כשאר כל העם". מנהג זו שולב במאמר הנ"ל באופן רעיוני נראה לפי המירכאות, שהרבי מצטט מקור מסוים, אך בפועל לא נמצא במקום אחר. כמו כן, מנהג זה בלשונו, לא נדפס באף פרסום

אלו מתוארות בקצרה, אך בצורה ייחודית: "לאחר קריאת התורה אומרים 'זכור' – תפילה מיוחדת לזכר הנפטרים. אלה שהוריהם עדיין בחיים יוצאים מהמניין, אך האחרים מזילים דמעות רבות בזכרם את הוריהם האהובים. רבים מהם אינם יכולים שלא לחוש חרטה, על המחשבה על שהתרחקו מאורח החיים המסורתי והיפה של משפחתם. הם יודעים שהוריהם היו רוצים שהם יהיו נאמנים יותר ומסורים יותר לתורה ולמסורת, והם באמת מחליטים לשפר את כל זה בעתיד".

אמירת 'קידוש לבנה' מתוארת במילים הבאות: "אם ניתן לראות את הירח – נהוג לומר את תפילת 'קידוש לבנה', מבלי להצטער על הצורך להאריך את

"גם הילדים הקטנים שטרם הגיעו למצוות מצטרפים לשמחה, ועומדים סביב הבימה עם דגלי שמחת תורה קטנים, חלקם אוחזים בידם נרות דולקים על מקלות"

פרסום כפול על הוצאת החוברת בשנת תש"ו; מהדורה שנייה של 'קדוש ותפלות' ומהדורה ראשונה של התרגום הצרפתי של החוברת 'תשרי'

ואמר תורה, ולפתע הוציאה צפרדע את ראשה מן המים, ורצה בנו לגרשה. אמר לו אביו שלא יפגע בה, כיוון שרצונה לשמוע תורה" (תורת מנחם תשי"א, א' 3).

מעדייות של חסידים מהתקופה היא עולה, כי במשך כמה וכמה שנים, בעת שהרבי הלך לפארק זה, נהג לומר את סדר התשליך מתוך ברכון זה – 'קידוש ותפלות'.

ניצול הזמן בראש השנה ומנהג התשליך

הקטע הבא מעורר לניצול הזמן היקר של ראש השנה: "בראש השנה אין זמן לתנומת הצהריים. הזמן יקר מכדי לבזבזו על שינה, ומוטב להקדישו לתפילה ולימוד. מיד בתום הארוחה חוזרים לבית הכנסת. ביום הראשון מתפללים מנחה מוקדם בגלל מנהג התשליך, ובנוסף שואפים לומר כמה שיותר פרקי תהילים. יש האומרים את כל הספר מספר פעמים במהלך החג. אחרי מנחה יוצאים למקווה-מים קרוב לאמירת תפילת ה'תשליך', ומנערים את שולי ה'טלית-קטן', כדברי הנביא 'ותשליך במצולות ים כל חטאתם'. וודאי שטלטול ה'טלית-קטן' אינו מסלק את החטאים, אך הוא מזכיר לנו לטהר את ליבנו מכל רע".

ברכת הבנים

לאחר תיאור כל ההכנות של ערב יום הכיפורים, ברכת הבנים מתוארת באופן רגשני ביותר: "לאחר מכן מגיעה הברכה המסורתית של הילדים. האב מניח את ידיו על ראשו של כל ילד, ולוחש תפילה הנושאת את שמו. האוויר טעון בחגיגות עמוקה וביראה, שנדמה כי הן הלכות ומתגברות ככל שאחר הצהריים מתקרב ליום כיפור".

יום הכיפורים – תפילת זכור, קידוש לבנה ובניית הסוכה

מתוך כל התיאורים על יום הכיפורים, בחרתי לצטט את התיאורים העוסקים בתפילות 'זכור' ו'קידוש לבנה' הנאמרת במוצאי הצום. תפילות

לאחר תפילת ערבית אומרים את תפילת 'אתה הראת', ומוציאים בהדרת כבוד את כל ספרי התורה מארון הקודש. החזן וחשובי הקהילה נוטלים את ספר התורה בזרועותיהם, ותוך כדי שירה וריקודים מקיפים עם הספרים את הבימה שבע פעמים. כל הקהל, כולל הילדים והנשים, זוכים לכבוד החזיק ספר תורה במהלך ההקפות.

"גם הילדים הקטנים שטרם הגיעו למצוות מצטרפים לשמחה, ועומדים סביב הבימה עם דגלי שמחת תורה קטנים, חלקם אוחזים בידם נרות דולקים על מקלות. חלק מהדגלים משוכללים ביותר, וכוללים ארונות מיניאטוריים שנפתחים ונסגרים, אחרים מעוטרים באיורים של משה רבנו, אהרן הכהן ודוד המלך, והילדים מנופפים בהם בהתלהבות כשהם שרים ורוקדים יחד עם המבוגרים. זוהי חגיגה סוחפת של אהבת התורה, המחברת בין כל שדרות העם.

"בבוקר חוזרים על ההקפות באותה מידה של עליצות והתרגשות לכבודה של התורה".

פרק זה נחתם ברעיון הבא: "קריאת התורה נמשכת ברצף לאורך כל השנה וכל הדורות, במחזוריות נצחית. שמחת תורה מסמלת את סיום המחזור, אך מיד לאחריה מתחילים שוב מההתחלה. עובדה זו מדגישה כי התורה היא אין-סופית, ויש ללמוד אותה שוב ושוב ללא הרף, שהרי התורה – בדיוק כמו הקב"ה שנתן אותה – היא נצחית ואינסופית, וכך, עם ישראל מהווה את החוליה השלישית באיחוד הנצחי בין הקב"ה, התורה וישראל (רעיון זה מבוסס על מאמר הזהרה [ג],

"חז"ל אמרו שייתכן אפילו להטות את הכף לטובת האנושות כולה, זאת בהנחה שהרשעים והצדיקים נמצאים במצב של 'חמישים-חמישים'. איזו מחשבה נשגבת!"

ייחודית: "אחת המצוות היפות והמיוחדות בחג הסוכות היא מצוות ארבעת המינים – הלולב, האתרוג, ההדס והערבה. לאחר שמברכים על קיום המצווה, נוהגים לנענע אותם לכל ארבע רוחות השמים וגם כלפי מעלה ומטה. בכל אחד מימי החג, חוץ מיום השבת, אומרים את תפילת ה'הושענא' המסורתית תוך כדי תהלוכה עם ארבעת המינים סביב הבימה בבית הכנסת. זה יוצר מראה מרשים ויפהפה. אפשר רק לדמיין כיצד נראתה התהלוכה העצומה בימי קדם, כאשר אלפי עולי רגל צעדו לבית המקדש עם לולביהם המתנופפים ברוח".

היום השמח מכולם – יום שמחת תורה

מכאן עוברים ליום שמחת התורה, כשהנושא העיקרי הוא ההקפות, ותיאורם באופן הציורי הבא: "ההקפות לביל שמחת תורה הן שיאו של החג.

ע"ג, א' "תלת קשרין מתקשרין דא בדא; ישראל אורייתא וקוב"ה, ישראל מתקשרין באורייתא ואורייתא בקוב"ה".

ברכון חגיגי לחגי תשרי - 'קידוש ותפלות'

החוברת השנייה שיצאה לחודש תשרי תש"ה - אף היא בפורמט כיס - נושאת את השם 'קידוש ותפלות' - (Kiddush and Prayers - Rosh-hashanah - Simchat torah). חוברת זו מהווה מעין ברכון שימושי לחודש תשרי, שיתכן שבא כהמשך ל'סדר ברכות ותפלות' - ה'בענטשער'ל' (ראה 'כפר חב"ד', גיליון 1997, עמ' 34 ואילך).

ברכון חגיגי זה הוא בן 20 עמודים, שער הברכון בצבע צהוב בוהק, הכותרות בצבע אדום בוהק, ואילו הטקסט בצבע כחול. כפי שכתבתי בעבר על החוברות שיצאו לחגים הקודמים, גם כאן ניכרת השקעה רבה מצידו של הרבי, בהפקת חוברת ברמת גימור גבוהה, בבחינת 'זה אילי ואנוהו'.

מקורות הברכון

מעיון קל בברכון נראה, כי הרבי הורה לבעלי הדפוס - שולזינגר, שהדפיסו שלוש שנים לפני כן את סידור 'תורה אור', להעתיק קטעי תפילה נבחרים מתוך הסידור, ולסדר אותם ב'סדר' חדש שיתאים לפורמט כיס. השערתי זאת מבוססת בראש ובראשונה על העובדה, שכל ההנחיות והמנהגים המופיעים לפני כל קטע בברכון זה, מועתקים מילה במילה כפי שהם בסידור 'תורה אור'. בנוסף, 'סדר תשליך' שבברכון, מתחיל בעמוד 4, לאחר כותרת אדומה ומאירת עיניים, והנה, למרבה הפלא, בעמוד 8, לפני אמירת ה'יהי רצון' הנאמר בסוף התשליך, מופיעה שוב הכותרת 'סדר תשליך'. לכאורה הדבר מיותר. הפתרון לכך פשוט: בסידור 'תורה אור' 'סדר תשליך' מתחיל בעמוד קנ"א, א' עם הכותרת התואמת. ה'יהי רצון' נמצא בעמוד קנ"א, ב', ובראש העמוד מופיעה שוב הכותרת 'סדר תשליך', כנהוג בכל סידור תפילה וכיו"ב, כשהנושא ממשיך לעמוד נוסף או מתחלף באמצע העמוד. כנראה שהאחראי על סידור הטקסטים בדפוס ('הבחור הזעזער') לא נתן דעתו לכך, והעתיק את הכותרת בטעות.

תכני הברכון

בברכון נדפסו הקטעים הבאים: קידוש לראש

ידיעה ביומן 'דער טאג', על הוצאה שנייה של החוברות ונחיצותן לנוער ולמבוגרים (29 באוגוסט 1945 - כ' באלול ה'תש"ה)

השנה, סדר אכילת תפוח בדבש בליל ר"ה, סדר תשליך, סדר כפרות, ברכת לולב וסדר הקפות בשמחת תורה. בסוף החוברת בא מכתבו המיוחד של הרבי לרגל חודש תשרי, ובו רעיון מרכזי, המשלב את המסרים העיקריים של חגי תשרי לכדי אסיפת מטען רוחני לכל השנה. מבנה המכתב הוא בסגנון של 'מכתב כללי', ואפשר לומר שזהו המכתב כללי הראשון של הרבי לחודש החגים.

כמו "אחיו הגדול" - 'סדר ברכות ותפילות', גם ברכון זה בנוי בפורמט דו-לשוני, עמוד מול עמוד, כך שכל תפילה זוכה לעמוד מקביל בשפה האנגלית.

'ברוך ה' בראש החוברת

פרט מעניין ובולט לעין - בשער החוברת מודפסות המילים 'ברוך ה''. ייתכן והדבר בא בהמשך להערות הארתו של הרב משה פנחס כ"ץ, שכתב לרבי הערות על ה'סדר ברכות ותפלות', ובהן גם שאל מדוע לא נכתבו המילים 'ברוך ה' בראש

החוברת. אמנם הרבי השיב לו, שספר או חוברת שכולו תפילות וברכות אינו צריך להקדמה של ברוך ה' ("טלית שכולה תכלה"), אך מכל מקום, הרבי בחר להדפיס זאת בחוברת שלפנינו (ראה 'כפר חב"ד' שם).

קידוש לראש השנה בלבד

הברכון פותח בסדר קידוש לראש השנה, ואם כי הברכון מיועד לכל חודש תשרי, הרי שלא נדפס כאן קידוש לשלוש רגלים. הסיבה לכך היא, שקידוש זה נדפס בחוברת 'שבועות', בה מופיע סדר קידוש לשלוש רגלים (פסח, שבועות, סוכות ושמע"צ), הכולל את ברכת 'לישב בסוכה' וסדר יקנה"ז. גישה זו מדגישה את המבנה של כל החוברות, כסט אחד המשלים את עצמו.

סדר אכילת תפוח בדבש למנהג חב"ד

לאחר סדר הקידוש נדפס מנהג אכילת תפוח בדבש לפי מנהג חב"ד: ברכת העץ, אמירת יה"ר ולאחר מכן אכילת התפוח בדבש. זאת לעומת המנהג כפי שנדפס בחוברת 'תשרי', כנזכר לעיל.

עריכת כפרות על כסף

לאחר סדר תשליך נדפס 'סדר כפרות'. כאן נדפסה הוספה שאינה מופיעה בסידור אדמו"ר הזקן: לאחר אמירת "זה חליפתי, זה תמורת, זה כפרתי" - מופיעות שתי אפשרויות: 1) על תרנגול: "זה התרנגול ילך למיתה". 2) על ממון: "אלו המעות תלכנה לצדקה". הוספה זו שהרבי הוסיף כאן, טעונה הסברה. במחזורים רבים נמצא הנוסח "זה הכסף ילך לצדקה", וככל הנראה, הנוסח שבברכון שלפנינו הוא חידושו של הרבי. נראה לומר, שהרבי שינה מהנוסח המקובל, מפני שהנוסח "זה הכסף וכו'" יכול להתפרש לאו דווקא על ממון, אלא על המתכת הנקראת 'כסף', ואילו הנוסח שלפנינו מבהיר, שהכוונה היא למטבעות וממון בפועל.

תלגובות: column7@gmail.com

שלוחים מספרים על יחידויות והדרכות מופלאות בימי הבראשית

בספר זה, ראשון מסוגו, מובא סיפורם האישי המרתק של עשרה שלוחים מימי ה'בראשית', ה'יחידויות' המאלפות והארוכות שלהם, וההדרכות הנפלאות שזכו לקבל מהרבי לכל אורך הדרך, בהם סיפורי מופת נפלאים ושמימיים.